

Global

ΦΙΛΑΘΛΟΜΕΤΡΟ

Αυτός είναι ο διαθέσιμος αριθμός τουριστικών κλινών που έχει θέσει ως στόχο για το 2010 η κυβέρνηση της Μοζαμβίκης, εν όψει του Μουντιάλ της Νότιας Αφρικής που θα διεξαχθεί στη χώρα αυτή.

Πηγή: allafrika.com

«Είμαι γιος του Ούγκο Τσάβες»

24 Ο Σάλομον Φερνάντες προσπαθεί να τραβήξει την προσοχή του προέδρου.

Φάκελος: Ιατρικός τουρισμός

28/29 Αλλάζει σε διεθνή κλίμακα ο χάρτης των κέντρων παροχής υπηρεσιών νοσηλείας.

Διακοπές με τον Χέλμουτ

30 Αγγλογερμανικός μιντιακός πόλεμος έχει ξεσπάσει με φόντο τις παραλίες της Κω.

Δολοφονούμε τις μέλισσες!

Στα τέλη Μαΐου, οι γερμανικές αρχές ανέστειλαν την κυκλοφορία επτά φυτοφαρμάκων που θεωρήθηκαν υπεύθυνα για τον θάνατο εκατομμυρίων μελισσών στο κρατίδιο Βάδης - Βυρτεμβέργης. Στην Ελλάδα, κάποια απ' αυτά κυκλοφορούν ακόμη.

Στο 99% των νεκρών μελισσών που εξετάστηκαν στη Γερμανία εντοπίστηκε συσσώρευση της ουσίας clothianidin, που παράγεται από την Bayer CropScience, θυγατρική της γερμανικής Bayer. Το clothianidin, που κυκλοφορεί σε πολλές χώρες της Ευρώπης ως δραστική ουσία του εντομοκτόνου Roncho, ανήκει στην οικογένεια των νεονικοτινοειδών, που μιμούνται τα αποτελέσματα της φυσικής νικοτίνης παράλυοντας το νευρικό σύστημα των εντόμων και προκαλώντας τον θάνατό τους. Στη λίστα με τα απαγορευμένα φιγουράρουν επίσης τα imidacloprid και methio carb της Bayer αλλά και το thiamethoxam της Syngenta. «Δέκα χρόνια φωνάζουμε για τον κίνδυνο από τα νεονικοτινοειδή», λέει στην «Guardian» ο Φίλιπ Μίμκες, εκπρόσωπος της «Συμμαχίας εναντίον της Bayer». «Με ετήσιο τζίρο 800.000.000 ευρώ, το imidacloprid και το clothianidin είναι από τα σημαντικότερα προϊόντα της εταιρείας, γι' αυτό αντιστέκεται στην απαγόρευσή τους». Η αγωνία για την τύχη των μελισσών οφείλεται στο ότι το 80% των φυτών του πλανήτη εξαρτώνται απ' αυτές για να γονιμοποιηθούν. Τυχόν δραματική μείωση ή εξαφάνισή τους δεν θα σημαίνει απλώς λιγότερο μέλι για τους καταναλωτές, αλλά κυρίως τεράστιες απώλειες για τις αγροτικές οικονομίες! Γι' αυτό και στη Γαλλία, το imidacloprid, που

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟ

κυκλοφορεί με το εμπορικό όνομα Gaucho, έχει απαγορευτεί από το 1999, ενώ το 2004 απαγορεύτηκε το fipronil της γερμανικής BASF, που αρχικά είχε κριθεί κατάλληλο για να αντικαταστήσει το Gaucho. Την τύχη τους ακολούθησε πριν από μερικούς μήνες και το clothianidin. Στις ΗΠΑ, οι μελισσοκόμοι της Νότιας Ντακότα έχουν υποβάλει μήνυση κατά της Bayer για την απώλεια χιλιάδων μελισσών μετά από εκτενείς ψεκασμούς με imidacloprid, το 1995. Και στην Ελλάδα; Στην Ελλάδα, σύμφωνα με τον Πασχάλη Χαριζάνη, διευθυντή του Εργαστηρίου Μελισσοκομίας του Γεωπονικού Πανεπιστημίου Αθηνών, «παρά τις διαπιστωμένες απώλειες, το Σύνδρομο της Κατάρρευσης Μελισσιών δεν αποτελεί ακόμη σοβαρή απειλή». Πιθανότατα όμως η αισιοδοξία αυτή σύντομα να ανατραπεί, αφού, όπως αποκάλυψε η έρευνα του Global, τόσο το imidacloprid όσο και τα methio carb, thiamethoxam και fipronil κυκλοφορούν ελεύθερα στην ελληνική αγορά από την Bayer, τη Syngenta και την BASF αντίστοιχα. Ήδη, όπως επισήμανε ο κ. Χαριζάνης, μελισσοκόμοι από τη Βόρεια Ελλάδα αναφέρουν ότι η χρήση του Gaucho έχει άμεσο αντίκτυπο στον τοπικό πληθυσμό των μελισσών.

Στο σάιτ του Gaucho (www.gaucho.gr), η Bayer αναφέρει: «Το Gaucho είναι εγκεκριμένο και καθιερωμένο στη γεωργική πράξη παγκόσμια. Με τις εξαιρετικές ιδιότητές του προσφέρει σημαντικά πλεονεκτήματα για τον καλλιεργητή: αποτελεσματικότερη φυτοπροστασία και περιορισμό στην επιβάρυνση του περιβάλλοντος». Πιο κάτω σημειώνει ότι το προϊόν είναι «πολύ τοξικό για τους υδρόβιους οργανισμούς και τα πτηνά» - δεν αναφέρει όμως τίποτα για τις μέλισσες ούτε, φυσικά, για την απαγόρευσή του σε δύο, ήδη, ευρωπαϊκές χώρες. Το ίδιο ισχύει για τα άλλα τέσσερα προϊόντα της Bayer με δραστική ουσία το imidacloprid που κυκλοφορούν στην ελληνική αγορά (Quick Bayt, Premise Gel, Confidor 200 SL, Confidor Oil), καθώς και για το Mesuroil 50 WP, με δραστική ουσία το methio carb. Σιγή ιχθύος τηρεί και η BASF για το fipronil (εμπορικό όνομα Goliath), ενώ μόνο η Syngenta αναφέρει ότι το thiamexotham (εμπορικό όνομα Actara και Cruiser) είναι τοξικό για τις μέλισσες. Όχι ότι φαίνεται κανείς εδώ να ασχολείται με τον κίνδυνο. Το Global επικοινωνήσε με την Greenpeace και την WWF, δύο από τις μεγαλύτερες περιβαλλοντικές οργανώσεις. Καμία δεν είχε κάποιο σχόλιο σε σχέση με τον πονοκέφαλο των μελισσών, που δεν πρόκειται βέβαια να περάσει με ασπιρίνη...

ΣΤΕΛΛΑ ΚΑΣΔΑΓΛΗ

Αντι-καμπάνια Ερντογάν

Το κεμαλικό μπλοκ στην Τουρκία (αυτή η παραδοσιακή συμμαχία πολιτικών - στρατιωτικών - δικαστών) επιχειρεί πραξικόπημα χωρίς τακς, επιδιώκοντας διά της δικαστικής οδού την απαγόρευση του κυβερνώντος κόμματος των ισλαμιστών. Αλλά τα πράγματα έχουν αλλάξει στη γείτονα. Το κόμμα Ερντογάν δεν είναι πλέον το αουτσάιντερ της πολιτικής σκηνής, είναι ο πρωταγωνιστής. Στην Κωνσταντινούπολη, όπου η επιρροή των ισλαμιστών ανεβαίνει διαρκώς (άλλωστε κατέχουν τον μητροπολιτικό δήμο) και οι μαντίλες πολλαπλασιάζονται, το AKP απαντάει με πολιτικό μάρκετινγκ δυτικού τύπου. Η διαφημιστική καμπάνια τρέχει παντού, από το ισλαμιστικό Εγιούπ ως το σικ Τζιχάνγκιρ, και καλεί σε σχεδόν ποιητική γλώσσα τον λαό να κάνει κουράγιο: «Στους πιο χαλεπούς καιρούς, που οι σκιές πέφτουν πάνω μας, θα δούμε και πάλι, όπως χιλιάδες φορές ξανά, τον ήλιο να ανατέλλει». **Ν.Λ.**

«Είμαι γιος του Ούγκο Τσάβες»

Ο Σάλομον Φερνάντες προσπαθεί απεγνωσμένα εδώ και 7 χρόνια να πείσει τον πρόεδρο της Βενεζουέλας Ούγκο Τσάβες ότι είναι ο φυσικός του πατέρας, αλλά εκείνος, ως άλλος Πασχάλης, αδιαφορεί.

Του ΒΑΣΙΛΗ ΔΑΝΕΛΛΗ

Μέχρι τα 23 του χρόνια, ο Σάλομον Φερνάντες ήταν απλώς ένας ναυτικός του εμπορικού ναυτικού της Βενεζουέλας. Όταν επέστρεψε στην πατρίδα από τα ταξίδια του, έμενε με τη μητέρα του Κάρμεν Φερνάντες στην πολιτεία του Καραμπόμπο, δύο ώρες μακριά από την πρωτεύουσα Καρακάς. Πατέρα δεν είχε γνωρίσει ποτέ. Ξαφνικά, το 2001, κόντεψε να χάσει και τη μητέρα του από καρδιακή προσβολή. Τότε ήταν που ανακάλυψε τον χαμένο του πατέρα. Η Κάρμεν του εκμυστηρεύθηκε ότι είναι γιος του προέδρου Ούγκο Τσάβες. Του έδειξε, μάλιστα, μια φωτογραφία της με τον νεαρό τότε αξιωματικό του στρατού Ούγκο να την κρατά στην αγκαλιά του.

Το ζευγάρι είχε γνωριστεί προς τα τέλη της δεκαετίας του 1970, όταν ο Τσάβες υπηρετούσε στην πόλη Μαρακάι. Η σχέση του με την Κάρμεν ήταν κρυφή, καθώς εκείνη την εποχή είχε ήδη σχέση με τη Νάνσι Κολμενάρες. Η τελευταία έγινε τελικά η πρώτη του σύζυγος, και η Κάρμεν έμεινε μόνη της. Ο Σάλομον ήταν ο καρπός του σύντομου έρωτά της με τον σημερινό πρόεδρο της χώρας. Η φωτογραφία που του έδωσε η μητέρα του έγινε το φυλαχτό του Σάλομον. Όπου πάει, την κουβαλάει μαζί του.

Από τη στιγμή που έμαθε πως ο Τσάβες είναι ο πατέρας του, έχει προσπαθήσει να επικοινωνήσει μαζί του με όλους τους πιθανούς τρόπους. Έχει στείλει δεκάδες γράμματα στο προεδρικό μέγαρο, έχει βγει στην τηλεοπτική εκπομπή «Alo, Presidente» (Γεια, κύριε Πρόεδρε), στην οποία κάθε Κυριακή το κοινό απευθύνει ερωτήσεις στον Ούγκο Τσάβες, ενώ έχει δώσει και αποδείξεις για την ταυτότητά του στους άντρες των μυστικών υπηρεσιών. Δεν έχει λάβει ωστόσο καμία απάντηση.

Μία εξέταση DNA θα αρκούσε να αποδείξει ή

να καταρρίψει τους ισχυρισμούς του. Ο Τσάβες, όμως, αρνείται πεισματικά τόσο να αναγνωρίσει τον νόθο γιο του όσο και να τον απαρνηθεί. Απλώς δεν ασχολείται μαζί του. Ο Σάλομον, μιλώντας στους «Sunday Times» του Λονδίνου, δίνει τη δική του εξήγηση. Υποστηρίζει ότι υψηλόβαθμα στελέχη του Σοσιαλιστικού Κόμματος δεν του επιτρέπουν να συναντηθεί

Ο Τσάβες έχει παντρευτεί και χωρίσει δύο φορές. Η πρώτη του γυναίκα, η Νάνσι Κολμενάρες, του χάρισε τρία παιδιά κατά τη διάρκεια των 18 χρόνων συμβίωσής τους: τη Ρόζα Βιρτζίνια, τη Μαρία Γκαμπριέλα και τον Ούγκο Ράφαελ (φωτογραφία). Η Μαρία Γκαμπριέλα έχει αναμειχθεί με την πολιτική και εμφανίζεται πολύ συχνά στο πλευρό του πατέρα της. Δεύτερη γυναίκα του ήταν η δημοσιογράφος Μαριζαμπέλ Ροντρίγκες. Μαζί απέκτησαν μια κόρη, τη δεκάχρονη σήμερα Ροζίνες. Ο Τσάβες, όμως, δεν ήταν ποτέ πιστός. Εκτός από τη μητέρα του Σάλομον, είχε και άλλες παράνομες σχέσεις. Αυτή που ξεχωρίζει είναι η εννιάχρονη σχέση του – κατά τη διάρκεια του πρώτου γάμου του – με την ιστορικό Χέρμαν Μάρξμαν.

με τον πατέρα του, γιατί φοβούνται ότι θα γίνει ο νέος ευνοούμενός του. «Παρόλο που δεν έχουμε μιλήσει ποτέ, γνωρίζω την ύπαρξή μου» λέει, δηλώνοντας περήφανος για τον πατέρα του: «Είναι το παράδειγμα που ακολουθώ». Αφού λοιπόν δεν κατάφερε να συναντήσει τον ίδιο τον Τσάβες, απευθύνθηκε στη θεία του προέδρου, τη Ροζάριο Φρίας. Η ηλικιω-

μένη γυναίκα τον δέχτηκε αμέσως. «Μ' αγαπάει πολύ» λέει χαρούμενος ο Σάλομον. Μέσω της θείας κατάφερε να συναντηθεί και με τη γιαγιά του, τη μητέρα του Τσάβες, Ελένα Φρίας. Ωστόσο, η καταπληκτική ομοι-

ότητά του με τον γιο της, αλλά και η αγάπη που τρέφει ο νεαρός γι' αυτόν, δεν φαίνεται να την έχουν πείσει ότι είναι πράγματι εγγονός της. Ο Σάλομον δεν φαίνεται να απογοητεύεται από τις συνεχείς αρνήσεις του πατέρα του προς το πρόσωπό του. Το να είσαι γιος – έστω και νόθος – του προέδρου της χώρας δεν είναι και λίγο. Από ναυτικός έγινε πολιτικός, και από το 2004 μέχρι σήμερα περιοδεύει στο Καραμπόμπο υπέρ του Τσάβες. Προσφάτως αποφάσισε να κατέβει υποψήφιος για κυβερνήτης της πολιτείας, προσπάθησε μάλιστα να πάρει το χρίσμα του κόμματος. Αλλά, όπως κατήγγειλε, τον εμπόδισε η κομματική ελίτ. Έτσι, αποφάσισε να κατέβει αυτόνομα, προκαλώντας ανησυχία στις τάξεις του Σοσιαλιστικού Κόμματος. Ο ίδιος ελπίζει ότι η υποψηφιότητά του θα αναγκάσει τον πρόεδρο να τον καλέσει τελικά να συναντηθούν. «Θα μπορούσαμε να έχουμε μια συνάντηση, τόσο πολιτική όσο και οικογενειακή, αν και ελπίζω να είναι περισσότερο οικογενειακή. Θέλω να του πω πόσο τον αγαπάω και τον θαυμάζω».

Globalληλογραφία pontiki.global@gmail.com

«Κύριε διευθυντά, Αληθινά συγκινημένοι από το άρθρο της κυρίας Στέλλας Κάσδαγλη για την κατεχόμενη Κύπρο μας, στη σελίδα 31 του τελευταίου τεύχους σας [12.6.2008], αποφασίσαμε να προτείνουμε τα παρακάτω: Να επισκεφθούμε ομαδικά τα κατεχόμενα αυτό το καλοκαίρι, εφόσον σ' εμάς στηρίζουν την ελπίδα επιβίωσής τους – και στη γενναιόδωρη στάση του κ. Χριστόφια ως “υπουργού Τουρισμού” – οι 60.000 αναξιοπαθούντες έποικοι της Κερύνειας και οι 85.000 έποικοι της “Βόρειας” Λευκωσίας. Αφού αδυνατούν να επιβιώσουν με τις δικές τους δυνάμεις, όπως έκαναν οι προηγούμενοι εκδιωχθέντες ιδιοκτήτες, είναι σωστό και δίκαιο να συνεισφέρουμε στη χειμαζόμενη οικονομία ενός προτεκτοράτου, επισκεπτόμενοι ως ανέμελοι

τουρίστες, καταπίνοντας μάλιστα την πίκρα μας, όπως μας συνιστά η κυρία Κάσδαγλη. Σημειώστε ότι έχουν οι άνθρωποι να συντηρήσουν και 35.000 Τούρκους στρατιώτες με εκατοντάδες άρματα μάχης και χιλιάδες οχήματα. Επίσης, προτείνουμε όσοι Έλληνες βρεθούν στα κατεχόμενα την 20η Ιουλίου, επέτειο της τουρκικής εισβολής, να παρακολουθήσουν την παρέλαση του τουρκικού στρατού, συνορτάζοντες για την επέτειο. Μια άλλη ιδέα θα ήταν να προτείνουμε στις αρχές κατοχής να γίνει αναπαράσταση της απόβασης στο Πεντεμίλι της Κερύνειας, υπό την αιγίδα του ευγενούς τουρκικού στρατού και με τη συμμετοχή του τουρκικού στόλου (όπως φαίνεται και στη φωτογραφία, τρεις τούρκικες φρεγάτες είναι αγκυροβολημένες και αργόσχολες έξω ακριβώς από την Κερύνεια). Έτσι,

οι Έλληνες χαζοχαρούμενοι εκδρομείς θα έπαιρναν μια ιδέα της πρόσφατης ιστορίας και θα μπορούσαν να συμμετάσχουν εθελοντικά στο happening, παριστάνοντας τους Έλληνες αιχμαλώτους - αγνοούμενους του Ιουλίου 1974. Αυτή θα ήταν μια ολοκληρωμένη κι αξεχάστη εμπειρία. Πάντως, ακόμη κι αν δεν πραγματοποιηθεί η τελευταία αυτή ιδέα, το θέμα του τουρκικού στόλου που βλέπουν οι τουρίστες από τα παράθυρά τους είναι αρκούντως διδακτικό».

Φιλικά,
Κώστας Σταματίου, Πειραιάς
και οι παλιοί σας αναγνώστες
Κατερίνα Γιαντζίκη, Δημήτριος
Σωτηρίου, Ανδρέας Καστραντάς,
Κατερίνα Σταματίου.

Απάντηση Ποντικίου Global:
Εκτιμάμε το χιούμορ των φίλων αναγνωστών, αν και δεν θεωρού-

με ότι το θέμα προσφέρεται για πλάκα, έστω και πικρή. Πάνω απ' όλα, όμως, σεβόμαστε τις πολιτικές τους απόψεις – έστω και αν στην πράξη χιλιάδες ελληνοκύπριοι μοιάζουν να μην τις συμμερίζονται, ανεξαρτήτως κομματικής τοποθέτησης, επισκεπτόμενοι τακτικά τα κατεχόμενα από την πρώτη στιγμή που άνοιξαν οι πύλες.

«Χριστόφορε, καλημέρα! Συγχαρητήρια για το Global σου και τους άξιους συνεργάτες σου, αλλά, ρε παιδί μου, τι επιπόλαιος ο τίτλος και ο υπότιτλος, ΔΥΝΑΣΤΕΙΑ ΚΑΣΤΡΟ και λοιπά. Πού είσαι, Τσε, και άλλα μελοδραματικά και ο κολλητός του και άλλα. Να μου επιτρέψεις, φιλαράκο και θαυμαστή του Φίλιπ Μάρλοου, να διαφωνώ με τέτοιου είδους φράσεις». Πολύ φιλικά, Φίλιππος Φιλίππου.

Απάντηση Ποντικίου Global:
Κι εμείς διαφωνούμε, αγαπητέ Φίλιππε, με τέτοιες φράσεις. Το ρεπορτάζ, όμως, είναι ρεπορτάζ. Αν όλο αυτό το συγγενολόι του Φιντέλ, και κυρίως του Ραούλ, ελέγχει τόσες θέσεις - κλειδιά στην Κούβα, εμείς τι πρέπει τώρα να πούμε;

Φ. Φιλίππου: «Επιμένω ότι ο υπότιτλος στο κείμενο για την Κούβα ήταν μάλλον άστοχος, αποπροσανατολίζει, ταιριάζει καλύτερα σε δεξιά εφημερίδα και όχι στο “Ποντίκι”. Όσο για τον Κάστρο, μπορώ να του προσάψω πολλά, αλλά σε μια χώρα όπου οι πάντες είναι δημόσιοι υπάλληλοι πού θα δουλέψουν οι συγγενείς του; Σε μανάβικα; (κι αυτά κρατικά είναι...»).

Ποντίκι Global: ΟΚ, αλλά αυτό τώρα είναι επιχείρημα υπέρ ή κατά της κουβανικής επανάστασης;

Ειδήσεις που διέφυγαν **-κατά λάθος ή επίτηδες-** την προσοχή των ελληνικών ΜΜΕ ή άξιζαν μεγαλύτερη δημοσιότητα

ΜΕΤΑΛΛΑΓΜΕΝΑ / ΚΛΙΜΑ

Φανερή είδηση: Στη διάσκεψη του FAO (Οργανισμού Τροφίμων και Γεωργίας), η Monsanto έδωσε τρεις υποσχέσεις: διπλασιασμό της παραγωγικότητας του καλαμποκιού, της σόγιας και του βαμβακιού ως το 2030, μείωση κατά ένα τρίτο των αναγκών σε νερό και λίπασμα, βελτίωση της ζωής 5.000.000 φτωχών αγροτών ως το 2020. Κρυφή είδηση: Η Monsanto και οι άλλες εταιρείες μεταλλαγμένων ποντάρουν στην αλλαγή του κλίματος. Από το 2010 θα εμπορεύονται σπόρους ανθεκτικούς στην ξηρασία και τη διάβρωση του εδάφους. Monsanto, BASF, Bayer, Syngenta έχουν ήδη πατεντάρει 532 τέτοιους σπόρους (το 52% ανήκει στις δύο πρώτες), αποκλείοντας έτσι τα κράτη, την επιστημονική κοινότητα και τους μικρογεωργούς από την πρόσβαση σ' αυτούς.

Πηγή: ETC Group, Μάιος / Ιούνιος 2008
www.etcgroup.org

Ε.Ε. / ΜΥΣΤΙΚΟΠΑΘΕΙΑ

Μερικές φορές, μοναδικός λόγος που μια είδηση μένει ΚΡΥΦΗ δεν είναι τα συμφέροντα, αλλά το ότι απλώς φαίνεται βαρετή. Αρχές Ιουνίου, το ευρωκοινοβούλιο συζητούσε τον «νέο ευρωπαϊκό νόμο για την ελευθερία της πληροφορίας». Σύμφωνα με τον ευρωπαϊκό Συνήγορο του Πολίτη, Νικηφόρο Διαμαντούρο, «οι προτάσεις (της Κομισιόν), όχι μόνο αγνοούν τα μαθήματα του παρελθόντος, αλλά και τις δεσμεύσεις που απορρέουν από τη Συνθήκη της Λισσαβώνας». Νωρίτερα, το Statewatch (οργάνωση για τις ατομικές ελευθερίες) εξηγήσε γιατί: «Ο νέος ορισμός τού τι είναι "έγγραφο", εξαιρεί εκατοντάδες χιλιάδες έγγραφα από την υποχρέωση της Ε.Ε. να τα δημοσιοποιεί. Απειλείται το δικαίωμα των πολιτών να γνωρίζουν τι συζητείται στις Βρυξέλλες προτού αυτό αποφασιστεί, πρακτική που δεν θα γινόταν ποτέ ανεκτή σε εθνικό επίπεδο».

Πηγή: EurActiv, 3 Ιουνίου
www.euractiv.com

ΚΙΝΕΖΟΙ ΧΑΚΕΡ / ΜΥΘΟΣ

Φανερή είδηση: Κινέζοι χάκερ επιτίθενται στα δίκτυα υπολογιστών της Δύσης, στο πλαίσιο ενός άτυπου Ψυχρού Πολέμου. Κρυφή είδηση: Κι αν όλα αυτά είναι... παραμύθια, στο πλαίσιο ενός πολέμου όχι ψυχρού, αλλά αντικινεζικής προπαγάνδας; Δύο διαφορετικοί αμερικανοί αναλυτές εκφράζουν τη δυσπιστία τους: ο Μπέντζαμιν Φρίντμαν εκτιμά ότι ακόμα κι αν υπάρχουν διάσπαρτοι κινέζοι χάκερ (όχι πάντως στην υπηρεσία του κινεζικού κράτους) ή μεμονωμένα περιστατικά ηλεκτρονικής κατασκοπείας, αυτά δεν αποτελούν σε καμία περίπτωση πόλεμο. Παράλληλα, ο Κέβιν Πόουλσεν καταρρίπτει στο περιοδικό «Wired» σημείο προς σημείο ως γελοίο τον ισχυρισμό ότι πίσω από το μπλακ άουτ στη Φλόριντα, το 2003, κρύβονταν κινέζοι χάκερ. Πηγές: Wired, 29 Μαΐου, Cato@Liberty, 3 Ιουνίου
<http://blog.wired.com>, www.cato-at-liberty.org

ΙΑΤΡΙΚΑ ΑΡΧΕΙΑ / ΛΗΣΤΕΙΑ

Η είδηση προέρχεται από τον τοπικό Τύπο της Γιούτα: 2.200.000 ιατρικά αρχεία χάθηκαν από το Πανεπιστημιακό Νοσοκομείο, όταν άγνωστοι λήστεψαν το τεθωρακισμένο όχημα που μετέφερε τα αρχεία στο θησαυροφυλάκιο της εταιρείας ασφαλείας, Prgretual. Η ληστεία συνέβη σε μια περίοδο που το ζήτημα της ασφάλειας των ιατρικών αρχείων συζητείται έντονα στις ΗΠΑ. Google και Microsoft έχουν εγκαινιάσει on-line υπηρεσίες ιατρικών αρχείων (Global No 54 / 29.5.2008), εντείνοντας τον φόβο για παραβιάσεις των δεδομένων εκατομμυρίων ασθενών. Τα αρχεία βρίσκονταν σε ηλεκτρονική μορφή, αλλά αυτό δεν εμπόδισε την κλοπή τους, αποδεικνύοντας ότι ίσως το πιο τρωτό σημείο ενός ψηφιακού αρχείου να είναι οι μη ψηφιακές πλευρές του – εκεί που μπαινεί ανθρωπινό χέρι.

Πηγή: Salt Lake Tribune, 11 Ιουνίου
www.sltrib.com

ΗΠΑ / ΕΥΡΩΕΙΣΒΟΛΗ

Ο νέος όρος, τον οποίο επινόησε ο διευθυντής του περιοδικού «Foreign Policy», Μόζες Ναϊμ, είναι «ευρωεισβολή» – από το euroinvasion. Οι ΗΠΑ, λέει ο Ναϊμ, σύντομα θα αντιμετωπίσουν μια χωρίς προηγούμενο εισβολή: λόγω του πάμφθηνου δολαρίου, ευρωπαϊκές επιχειρήσεις θα εξαγοράζουν αμερικάνικες ή θα μεταφέρουν τα εργοστάσιά τους στην αμερικανική ήπειρο. Χαρακτηριστικό παράδειγμα, το εργοστάσιο χάλυβα της Thyssen Krupp στην Αλαμπάμα (φωτογραφία από τα εγκαινιά του). Οι ευρωπαϊκές επιχειρήσεις προτιμούν επίσης τις ΗΠΑ για την ευέλικτη αγορά εργασίας (βλ. ανύπαρκτο κράτος πρόνοιας), τη φθηνή ενέργεια, τα χαμηλά μεταφορικά κόστη και την έλλειψη γραφειοκρατίας. Ποιο είναι το πρόβλημα; Η εισβολή δεν θα αρέσει σε καμία από τις δύο πλευρές: οι ευρωπαίοι θα διαμαρτύρονται για τις χαμένες θέσεις εργασίας και οι αμερικανοί για το «ξεπούλημα στο ξένο κερδοσκοπικό κεφάλαιο»...

Πηγή: Foreign Policy, Μάιος / Ιούνιος
www.fp.com

ΠΕΤΑΕΙ ΤΟ ΠΕΤΡΕΛΑΙΟ

Του Cardow, από την Ottawa Citizen (Καναδάς)

Η πρώτη φορά...

Για πρώτη φορά, ένα ρωσικό «θινκ τανκ» ιδρύεται στη Νέα Υόρκη ανατρέποντας τον τρόπο που γίνονταν τα πράγματα έως τώρα. Μέχρι σήμερα, η Δύση έφτιαχνε «ομίλους» ή «δεξαμενές σκέψης» που διαλογίζονταν πάνω στις κοινωνίες μακρινών, εξωτικών – για τους αμερικανούς – τόπων. Το «Ρωσικό Ίδρυμα για τη Δημοκρατία και τη Συνεργασία» (με γραφεία στο Παρίσι και τη Νέα Υόρκη) θα κάνει ακριβώς αυτό: θα μελετάει την εξωτική Δύση.

Για πρώτη φορά στην ιστορία των ΗΠΑ, το κάθε δολάριο από τα 860 δισ. που έχουν δαπανηθεί στους πολέμους στο Ιράκ και το Αφγανιστάν προέρχεται από δανεισμό, λέει η «Washington Post». Σαν να μην έφτανε αυτό, η κυβέρνηση Μπους έκανε το αδιανόητο: Παράλληλα με τις αστρονομικές πολεμικές δαπάνες, μείωσε τους φόρους (ξεκινώντας από τα εισοδήματα των πιο πλούσιων), βυθίζοντας τη χώρα στο μεγαλύτερο χρέος της ιστορίας της.

Για πρώτη φορά, οι αρχές οπουδήποτε στον κόσμο κατάσχουν παρτίδα χασισιού βάρους... 250 τόνων. Η κατάσχεση συνέβη φυσικά στο

Αφγανιστάν, παρότι η χώρα φημίζεται περισσότερο για το όπιο παρά για τη μαριχουάνα της... Η ποσότητα αντιστοιχούσε σε τζίρο 400.000.000 δολαρίων και σε κέρδη 14.000.000 δολαρίων, ποσό που – σύμφωνα με τις δικαστικές αρχές – θα χρησιμοποιείτο από τους ταλιμπάν για την προμήθεια όπλων. Τώρα, το πρόβλημα των αρχών είναι... πώς θα κάψουν 260 τόνους χόρτο!

ΡΟΚΑ / ΚΡΥΦΗ ΖΩΗ

«Τα φυτά διαθέτουν μυστική κοινωνική ζωή» λέει, πολύ σοβαρά, η δρ Σούζαν Ντάντλι, οικολόγος της εξέλιξης των φυτών στο Πανεπιστήμιο McMaster του Καναδά. Η έρευνα της Ντάντλι αποκάλυψε ότι η θαλάσσια ρόκα, η οποία φύεται στις ακτές των Μεγάλων Λιμνών στη Βόρεια Αμερική, μπορεί να διακρίνει μεταξύ φυτών που βρίσκονται στην ίδια οικογένεια μ' αυτήν, και αναλόγως να συμπεριφέρεται. Αν είναι της ίδιας οικογένειας, δείχνει αυτοσυγκράτηση. Αν, όμως, όχι, η ρόκα επιτίθεται εναντίον του ξένου φυτού, απλώνοντας ρίζες που απομυζούν θρεπτικά συστατικά από το έδαφός του. Η ιδιότητα της αναγνώρισης του ξένου (εξαιρετικά σπάνια, ακόμα και στα ζώα) παρέχει στα φυτά που τη διαθέτουν εξαιρετικό πλεονέκτημα στη μάχη της εξέλιξης.

Πηγή: New York Times, 10 Ιουνίου
www.nytimes.com

ΣΕΙΣΜΟΣ ΚΙΝΑΣ / ΝΑΥΤΙΛΙΑ

Φανερή είδηση: Τα θύματα. Ο σεισμός της Κίνας προκάλεσε χιλιάδες απώλειες ζωών, αλλά και τη διάλυση της τοπικής οικονομίας. Κρυφή είδηση: Οι κερδοσκόποι. Ο ναυτιλιακός δείκτης «Baltic Capesize», ο οποίος μετράει το κόστος ναύλωσης τεράστιων πλοίων που διασχίζουν τους ωκεανούς μεταφέροντας σιδηρομεταλλεύματα και λιγνίτη, σημείωσε νέο ιστορικό ρεκόρ. Αιτία, η έκρηξη στη ζήτηση πρώτων υλών μετά τον σεισμό. Από τη μία, η

Κίνα έχει ανάγκη τις πρώτες ύλες στην προσπάθειά της για ανασυγκρότηση. Από την άλλη, μέσω της θαλάσσιας οδού τα φορτία φτάνουν στον προορισμό τους παρακάμπτοντας τις

κατεστραμμένες μεταφορικές υποδομές. Στους κερδοσκόπους συνυπολογίστε φυσικά την ελληνική ναυτιλία που έχει επενδύσει μαζικά σ' αυτού του είδους τα πλοία. Πηγή: Economist, 12 Ιουνίου
www.economist.com